

Περί φύλων και άλλων

Γράφει ο Απόστολος Παπαδημητρίου.

Η χώρα μας πορεύεται από το κακό στο χειρότερο. Η φτώχεια χτυπά καθημερινά τη θύρα ολοένα περισσότερων νοικοκυριών, τα οποία μαστίζονται από την ανεργία των γονέων ή των προστατευομένων τέκνων, αν και τα τελευταία έχουν υπερβεί το μισό του προσδόκιμου βίου. Οι μηχανισμοί αντιμετώπισης της κρίσης από φορείς, όπως η Εκκλησία και η τοπική αυτοδιοίκηση, ή από εθελοντές, οι μηχανισμοί που προσπαθούν να καλύψουν το κενό εκ της ανυπαρξίας πλέον κράτους πρόνοιας, βλέπουν το φαινόμενο της φτώχειας να εξελίσσεται με τη μορφή χιονοστιβάδας.

Οι δανειστές παραμένουν άγριοι και απαιτούν την τήρηση των συμφωνηθέντων για την εξόφλησή τους με την εκποίηση της απομένουσας δημόσιας περιουσίας, την περαιτέρω μείωση συντάξεων, την περικοπή επιδομάτων, ακόμη και αυτών των πολυτέκνων οικογενειών, παρά το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα, που αντιμετωπίζει η χώρα μας, και την αύξηση της φορολόγησης. Μπορεί τα δημοσιογραφικά φερέφωνα να μην επαναλαμβάνουν πλέον στο διαπασών ότι «οι αγορές πιέζουν», ο μέσος Έλληνας πάντως αισθάνεται την πίεση αυτή αρκετά έντονα.

Θα αναλογιζόταν κάποιος ότι υπό τις συνθήκες αυτές την κυβέρνηση θα απασχολούσε πρωτίστως η λήψη κάποιων μέτρων των σκληρά δοκιμαζομένων συμπολιτών μας. Αντ' αυτού επιχειρεί ωραιοποίηση της εικόνας, καθώς η ανεργία φαίνεται να μην αυξάνει άλλο και στην τουριστική κίνηση, τη μόνη ανθούσα «βιομηχανία» στη χώρα μας, κάποιοι δείκτες εμφανίζονται θετικοί. Βέβαια, αν όλοι οι νέοι μας αναχωρήσουν προς ανεύρεση εργασίας στην αλλοδαπή, η ανεργία θα μειωθεί κατά πολύ!

Η μόνη διαφορά από το κακό παρελθόν έγκειται στο ότι οι σήμερα κρατούντες δεν εξέφρασαν ακόμη δημόσια την ικανοποίησή τους για τη φοβερή αιμορραγία ανθρωπίνου δυναμικού και μάλιστα επιστημονικού. Μάλιστα σε πρόσφατη επίσκεψή του σε τεχνολογικό ίδρυμα της χώρας ο πρωθυπουργός τόνισε πως το δυναμικό αυτό πρέπει κάποτε να επανέλθει, για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στη χώρα μας. Δεν μας εξήγησε όμως πώς θα συμβεί αυτό; Μήπως υπάρχει προοπτική οι γιατροί τουλάχιστον να στελεχώσουν τα δημόσια νοσοκομεία, τα οποία διατρέχουν τον κίνδυνο της ασφυξίας, ενόσω και για τη δημόσια υγεία έχουν λόγο οι «αγορές που πιέζουν»;

Για τους μηχανικούς δεν μπορεί να γίνει σοβαρός λόγος, καθώς ο κατασκευαστικός τομέας δέχθηκε καίριο πλήγμα, για το ξεπέραςμα του οποίου ίσως θα χρειαστεί να αναμείνουμε δεκαετίες. Όσο για τη βιομηχανία, υπό τις συνθήκες της οικονομίας της λεγόμενης «ελεύθερης αγοράς» είναι αδύνατο να ανακάμψει και να φθάσει τους δείκτες του 1980, αν δεν συμβεί πλανητική ανατροπή. Πώς λοιπόν οραματίζεται την αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού; Μήπως ως σερβιτόρων με μισθούς, οι οποίοι προσεγγίζουν πλέον αυτούς των άλλων βαλκανικών χωρών, παρά τις διαβεβαιώσεις των εκσυγχρονιστών κάποιας εποχής ότι αυτό δεν θα συμβεί ποτέ;

Φαίνεται όμως ότι πέρα από τις «αγορές» πιέζουν και άλλοι προς άλλες κατευθύνσεις. Αλλιώς δεν εξηγείται η τόση ζέση της κυβέρνησης να φέρει προς ψήφιση νομοσχέδια, με τα οποία ρυθμίζονται θέματα «καθορισμού του φύλου». Βλέποντας ότι παρήλθε διάστημα πλέον του μισού της τετραετίας σπεύδουν, ώστε να μην αφήσουν εκκρεμότητες στις διάδοχες κυβερνήσεις, οι οποίες αναλογίζονται το πολιτικό κόστος, το οποίο για την παρούσα είναι μηδαμινό.

Είναι αναμφισβήτητο ότι αρκετά στελέχη του κυβερνώντος κόμματος αποδέχονται και μάλιστα υπερτονίζουν τα «δικαιώματα» της ομάδας αυτής των συνανθρώπων μας, τα μέλη της οποίας έχουν υποταχθεί σε πάθος ατιμίας, κατά την Καινή Διαθήκη. Διατρέχω τον κίνδυνο να εγκληθώ με βάση τον αποκαλούμενο αντιρατσιστικό νόμο, γι' αυτό διευκρινίζω.

Δεν καταφέρομαι κατά των κυριευθέντων από το πάθος, που μου είναι συμπαθείς εφ' όσον δεν υπερηφανεύονται γι' αυτό, αλλά κατά των προβαλλόντων αυτό, προκειμένου να εξαπλωθεί.

Επισημαίνω ακόμη: Εφ' όσον βρίσκεται σε ισχύ σύνταγμα, στο προοίμιο του οποίου γίνεται επίκληση στο όνομα της Αγίας Τριάδος, κάθε νόμος, ο οποίος αντιβαίνει προς τον λόγο του Ευαγγελίου είναι αντισυνταγματικός. Δυστυχώς δεν έχει προσβληθεί ουδείς αντιευαγγελικός νόμος και αυτό είναι δείγμα βαθειάς παρακμής της χώρας μας. Όμως «όψονται εις ον εξεκέντησαν»!

Υπάρχει πανίσχυρο παρασκήνιο, ανάλογο εκείνου των «αγορών που πιέζουν», το οποίο ασκεί ασφυκτική πίεση διεθνώς, ώστε να υποταγμένα κοινοβούλια να ασχολούνται όχι με τα ουσιαστικά προβλήματα των λαών, που τα εκλέγουν, αλλά με τα «δικαιώματα» κάποιων «υπερηφάνων» για κάτι που δεν περιποιεί τιμή. Γιατί άραγε; Δεν πρέπει να μας προβληματίζει και να θέτουμε ερωτήματα;

Είναι γνωστό στους ενεργούς πολίτες, και συνήθως είναι οι «προοδευτικοί» που αυτοαποκαλούνται με τον όρο αυτό, ότι στις εκδηλώσεις ομοφυλοφιλικής υπερηφάνειας πρωταγωνιστούν σ' όλη την έκταση του πλανήτη οι κατά τόπους πρεσβείες και τα κατά τόπους προξενεία των ΗΠΑ. Αυτοί λοιπόν που κραύγαζαν το σύνθημα «φονιάδες των λαών Αμερικάνοι» συμπλέουν με το κίνημα, που δυναμιτίζει τα θεμέλια της οικογένειας φθάνοντας στο σημείο να παρελαύνουν με τους «υπερήφανους»!

Οι άλλοι που κόπτονται για τις πατροπαράδοτες αξίες και άρχισαν να αναρτούν στο διαδίκτυο

επικριτικά σχόλια για το εισαχθέν προς ψήφιση νομοσχέδιο δεν γνωρίζουν τον ρόλο των ΗΠΑ στα τεκταινόμενα; Έχουν το σθένος, έστω και τώρα να φωνάξουν «Φονιάδες των λαών Αμερικάνοι»; Προς αποφυγή παρεξήγησης: Δεν καταφέρομαι κατά του αμερικανικού λαού, που είναι το πλέον ζαλισμένο κοπάδι υπό την επήρεια του «αμερικανικού ονείρου». Καταφέρομαι κατά της δοτής από το τραπεζικό σύστημα ηγεσίας του, η οποία δεν ευθύνεται μόνο για τους πολέμους και τις επακόλουθες συμφορές σε πλήθος λαών, αλλά και για την επιβολή ενός τρόπου βίου, από τον οποίο έχουν φυγαδευτεί όλες οι αξίες πλην της μόνης του καπιταλιστικού συστήματος, του χρήματος.

Και αυτό το σύστημα υπηρετεί με απόλυτη συνέπεια και η παρούσα κυβέρνηση, η οποία και δικαίωσε τις προηγηθείσες, που έφεραν στο κατάντημα αυτό την πατρίδα μας, και τις απαλλάσσει από τη «βρόμικη» εργασία. Γιατί ασφαλώς είναι αφελέστατοι, όσοι πιστεύουν ότι κάποια από τις επόμενες κυβερνήσεις θα καταργήσει νόμο σχετικό με τα «κοινωνικά δικαιώματα», τα οποία θα ολοκληρωθούν με το «δικαίωμα» υιοθεσίας τέκνου από ομοφυλόφιλα ζεύγη. Και είναι επικίνδυνοι δημαγωγοί, όσοι ψιθυρίζουν ότι θα συμβεί αυτό. Τα στο παρελθόν κόμματα εξουσίας τηρούν «σώφρονα» και «αιδήμονα» σιωπή, καθώς ετοιμάζονται για τη διαδοχή στην εξουσία. Τα άκρα της Βουλής αντιτάχθηκαν σφόδρα, για να δεχθούν έντονη την κριτική των «προοδευτικών» του «δημοκρατικού τόξου»!

Τί θλιβερό για μια κοινωνία να υπεραμύνονται ορθών θέσεων οπαδοί του ολοκληρωτισμού! Συντελούν στο να κερδίζουν έδαφος οι δημαγωγοί της ψευδοδημοκρατίας! Και οι εξελίξεις, ραγδαίες, βρίσκουν για μία ακόμη φορά τη διοικούσα Εκκλησία απύσχα και τον θεολογικό κόσμο διχασμένο! Πόσο ακόμη θα αντέξει αυτός ο λαός;

04.10.2017

Πηγή: www.antibaro.gr/